

[Aksel Larsen.]

paa det Tidspunkt anerkendte, at Grænsen ligger fast, og altsaa paa det Tidspunkt ikke regnede med, i hvert Fald ikke gav Udtryk for, at vi skulde give os til at arbejde for, at Grænsen kunde blive skubbet sydpaa.

Nu kommer man og siger: ja, men siden da er der sket et Mirakel, for 66²/₃ pCt. af Befolkningen i Sydslesvig har nu gennem offentlige Valg bekendt sig til Danskheden. Jeg giver ikke en Døjt for Bekendelsen gennem disse Valg. Naturligvis kan der være en voksende Danskhed, Folk, der ikke tidligere har haft Mod til at bekende deres Danskhed, men det er kun en ganske lille Procentdel, det kan dreje sig om. Man skal ikke komme og fortælle mig, at de, som før 1848 var tysksindede, de, som i 1932 gav Hitler 62 pCt. af Stemmerne, efter 1945, efter Tysklands Nederlag, virkelig og ærligt har opdaget deres latente Danskhed og nu bekendt sig til Danmark. Nej, det er helt andre Aarsager: Tysklands Nederlag, den deprimerede Stemning dernede, Lysten til at komme væk fra Preussen, Madpakkerne fra Danmark, det aggressive danske Arbejde dernede og en hel Del andre Ting, der bevirker, at der sker en saadan Konjunkturbekendelse til noget, som man kalder Danskhed, men som jeg advarer mod at stole paa. Det havde været heldigt, om man havde set Tiden an, om de, som nu har været saa ivrige op mod Valget med at tale om, at Sydslesvigerne skal hjem, havde kunnet holde sig i Ro og se Tiden an og se, om der kommer noget nationalt Omslag. Vi kan have forskellig Tro paa, om det kommer; jeg tror ikke paa det, for jeg tror ikke, Nationalitet er noget, man skifter, som man skifter Skjorte, men hvis der virkelig er nogen der tror paa, at der kan komme et saadant Omslag dernede, og hvis de ønsker, Omslaget skal være ærligt, synes jeg, at de skulde lade være med at hjælpe til med med Haandkraft og med alle mulige Midler at søge at opnaa de største tilsyneladende danske Stemmetal og saa udnytte dem herhjemme til at forlokke det danske Folk til at gaa med paa en Grænsflytterpolitik.

Jeg henstiller, hvis det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og den højtærede Statsminister flere Gange i Aften vil diskutere Sydslesvig, at de beskæftiger sig lidt med disse Kendsgerninger og disse Stemmetal, og ogsaa med det, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremdraget i Gaar. Det er i hvert Fald ikke en fair Form for

Diskussion, hvis man blot fortsætter at køre frem med sine egne Argumenter uden overhovedet at tage Hensyn til, hvad der anføres imod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har sagt, at hvad der vil ske, og hvad man vil gøre efter et Valg, det kan man ikke udtale sig om, før man ser, hvordan Valgets Udfald bliver. Efter min Mening baade kan man gøre det og skal man gøre det. Man har Pligt til, til Stadighed løbende, men navnlig forud for et Valg, at give Vælgerne Besked om, hvilken Politik man vil søge at gennemføre efter Valget, og hvilken Politik man vil gennemføre, hvis man faar Magt dertil. Navnlig maa et Parti, som staar over for at skulle danne Regering, og som selv belaver sig paa det, vel have Pligt til at sige til Vælgerne, hvad det vil gøre paa den økonomiske og sociale Politikens Omraade, naar det kommer til. Det ærede Medlem har herom egentlig kun sagt, at han ikke vil sige, hvilken Stilling han har til Arbejdsmandskongressens Beslutninger, og det er noget magert. Endvidere har han sagt, at Socialdemokratiet ikke ønskede i 1945 at bygge sin parlamentariske Basis paa Kommunisterne, og det ønsker det heller ikke i Fremtiden. Ja, jeg ved ikke, om det bliver Socialdemokratiets Ledelse, der kommer til at bestemme, hvem Socialdemokratiet skal arbejde sammen med, men naar det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft afgiver en saa kategorisk Forsikring, er det vel ikke uberettiget at spørge ham: Hvem vil Socialdemokratiet da samarbejde med til Virkeliggørelse af „Fremtidens Danmark“ og til Virkeliggørelse af den Politik, Partiet har forfægtet i sin Opposition mod Ministeriet Knud Kristensen? Husk vel paa, at i praktisk talt alle de Spørgsmaal, hvorom Socialdemokratiet har stemt mod Regeringen i de sidste 2 Aar, har det samtidig stemt mod Det radikale Venstre, mod Det konservative Folkeparti og mod Venstre, eller disse 3 Partier har stemt mod Socialdemokratiet. Regner Socialdemokratiet med, at det kan gennemføre den Politik, det har givet Udtryk for gennem sin Opposition mod Regeringen, med Støtte af de Partier, som det har staaet med skarp Front mod i de forløbne to Aar? Regner Socialdemokratiet med, at det kan gennemføre „Fremtidens Danmark“ eller i hvert Fald „Fremtidens Danmark“s socialistiske Principper ved Hjælp af et af de Partier og i Samarbejde med et eller flere af de Partier, som det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft efter den 30. Oktober 1945 sagde var en antisocia-